Երկուշաբթի, 23 Նոյեմբեր, 2026

Տէրունական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բավմամեղիս: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ

Մեծ ու զարմանալի են Քո գործերը, Ամենակալ Տէր Աստուած մեր,
Արդար ու ճշմարիտ են ճամբաներդ, Ամենակալ Տէր Աստուած մեր:
Տէ՛ր, ո՞վ չի վախեցումՔեզնից, Ո՞վ է, որ չի փառաւորումՔեզ,
Քանի որ Դու ես միայն սուրբ, (2); Միայն սուրբ: (3)

ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Տէր Ամենակալ, կը փառաբանենք Քեզ եւ գոհութիւն կը յայտնենք Քու սուրբ Անուանդ, որովհետեւ մեծ են գործերդ եւ անքննելի՝ Քու իմաստութիւնդ: Տէ՛ր, Քու գործերդ փառաւոր են եւ Քու արդարութիւնդ կը մնայ յաւիտեան: Դուն ողորմած եւ գթառատ ես, եւ Քու սէրդ երբեք չի պակսիր Քեզ ապաւինողներուն: Յիշեցո՛ւր մեզի, Տէ՛ր, Քու սքանչելի գործերդ, որպէսզի մեր սրտերը միշտ լեցուին երախտագիտութեամբ եւ չմոռնանք Քու պարգեւած բարիքներդ: Իմաստութի՛ւն փուր, որպէսզի ճանչնանք Քու կամքդ, պահենք Քու պատուիրաններդ եւ քալենք արդարութեան ճանապարհով: Հեռո՛ւ պահէ մեզ ամբարտաւանութենէ, չար խորհուրդներէ եւ անիրաւ գործերէ: Տէ՛ր, թող Քու երկիւղդ ըլլայ մեր սրտերուն մէջ, որովհետեւ իմաստութեան սկիզբը Քեզմէ երկնչիլն է: Առաջնորդէ՛ մեզ Քու ճշմարտութեամբդ եւ արժանի ըրէ, որ մեր կեանքը ըլլայ Քեզի փառաբանութեան եւ ծառայութեան նուիրուած: Քու սուրբ Անունդ օրհնեալ ըլլայ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՈՒԱԾ

Սուրբ Աստուած, սուրբ եւ հզօր, սուրբ եւ անմահ, որ յայտնեցար վասն մեր, ողորմեա մեզ:

Փրկել զմեզ ի փորձութենէ եւ յամենայն վտանգից մերոց: Եւ եւս խաղաղութեան զՏէր աղաչեսցուք: Վասն լսելի լինելոյ Տեառն Աստուծոյ ձայնի աղաչանաց մերոց՝ բարեխօսութեամբ սուրբ Աստուա-ծածնին, եւ իջանելոյ ի վերայ մեր ողորմութեան եւ գթութեան Տեառն Աստուծոյ: Ամենակալ Տէր Աստ-ուած մեր, կեցո՛ եւ ողորմեա:

ՇԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՕԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:
Արի Աստուած հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՍԱՂՄՈՍ 111

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ՏԻՐՈՋ

Օրհներգութիւն երգեցէք Տիրոջ:
Ամբողջ սրտովս կ՛ուզեմ Քեզի գոհութիւն յայտնել, Տէր,
ուղիղ վարքով ապրող մարդոց հետ, ժողովուրդիդ հետ համախումբ:

Մեծ են Տիրոջ գործերը. զանոնք սիրողներրը կը սերտեն զանոնք:
Տիրոջ գործերը փառաւոր են եւ հիանալի,
եւ իր արդարութիւնը՝ յաւիտենական:
Տէրը կ՛ուզէ որ յիշատակուին սքանչելի գործերը իր,
թէ՝ Տէրը ինք բարեգութ է եւ ողորմած:
Իրմէ ակնածողներուն ուտելիք կու տայ, եւ իր ուխտը չի մոռնար քնաւ:
Իր գործերուն զօրութիւնը ցոյց տուաւ իր ժողովուրդին,
անոնց տալով հեթանոս ազգերու երկիրը:
Անոր գործերը արդար են եւ իրաւացի,
անոր բոլոր հրահանգները վստահելի են,
սահմանուած՝ մնալու յաւիտեանէ յաւիտեան,
որպէսզի գործադրուին հաւատարմութեամբ եւ ուղիղ կերպով:
Տէրը փրկութիւն ղրկեց իր ժողովուրդին,

եւ հրամայեց իր ուխտը պահել յաւիտեան. սուրբ է ան, եւ ահաւոր:

Իմաստութեան սկզբնաքարը Տիրոջ երկիւղն է.
խելացի է ան՝ որ Տիրոջ պատուէրները կը գործադրէ:
Յաւիտենապէս անոր օրհներգութիւն կը մատուցուի:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՍԱՂՄՈՍ 111

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ՏԻՐՈՋ

Ինչպէս նախորդ Սաղմոսներու պարագային, 111-րդ Սաղմոսը եւս իր մէջ կը բովանդակէ Քրիստո-սաբաանական տարրեր: Այս Սաղմոսը որպէս գոհաբանական, շնորհակալան աղօթք մաղթանք, կը ներկայա-ցնէ շնորհքի, հաղորդութեան եւ նոր ուխտի փուեալները: Սաղմոսը կը խարսխէ Իսրայէլի պատմական ազա-տագրման վրայ (Ելք, մանաւանդ, Քանանի գրաւում)՝ իբրեւ շօշափելի օրինակ, որ իրականացաւ Քրիստոսով եւ կը կիրարկուի քրիստոնէական բարոյագիտութեան մէջ: Սաղմոսը կը կարդայ իբրեւ փառաւորուած Եկե-ղեցւոյ վախճանաբանական երգ՝ համարները օգտագործելով շնորհը, ազատ կամքը եւ արդարացումը բա-ցատրելու համար: «Ուղիղներուն խորհուրդին եւ ժողովքին մէջ»: Կը տարբերակէ հոգեւորապէս հաստն-ներու փոքր շրջանակը («ուղիղներու խորհուրդ») եւ պաշտամունքի մէջ միացած աւելի լայն հաւաքոյթը («ժողովք»): Կը տեսնէ

յառաջընթաց մը երկրային խառն Եկեղեցիէն (ուր կեղծաւորները խառնուած են հաւատացեալներուն հետ) դէպի երկինքի մէջ սուրբերու մաքրագործուած վերջնական հաւաքը: «Մեծ են գործերը» եւ «Արդարութիւն» Կը կեդրոնանայ սրեղծագործութեան եւ պատմութեան մէջ Աստուծոյ փեսանելի նախա-խնամութեան վրայ՝ ցոյց տալով, որ աստուածային արդարութիւնն ու առատաձեռնութիւնը ակնյայտ են ամէն մէկուն, որ ուշադրութեամբ կը սերտէ Անոր գործերը: մեղքի խոստովանութիւնն ու բարի գործերը իրենք կանխահաս շնորհի պարգեւներ են, ոչ թէ վաստկած արժանիք: «Կերակուրը» նախ կը կապէ պատ-մական մատակարարման՝ անապատի մանանային եւ ամէնօրեայ նախախնամութեան հետ, որոնք կը նախա-նշեն Քրիստոսի ուսուցման եւ Ս. Հաղորդութեան հոգեւոր սնունդը: «Ազգերու ժառանգութիւն» եւ «Փրկու-թիւն» Կը շեշտէ պատմական անցումը Հին Ուխտի խոստումներէն (Քանանի ժառանգում) դէպի Նոր Ուխտ, ուր Աստուած կ'ուղարկէ Քրիստոսը իբրեւ Փրկիչ եւ հեթանոսները կը հաւաքէ Եկեղեցւոյ մէջ: «Ազգերու ժառանգութիւնը» կը կիրարկէ առաքելական առաքելութեան վրայ, ուր աշխարհիկ հպարտութիւնը կը խոնարհի փառապանքի միջոցով, որպէսզի հեթանոսները մտնեն Քրիստոսի Արքայութիւնը: «Իմաստութեան սկիզբը Տիրոջ երկիւղն է» Ակնածալից երկիւղը կը նկատէ բարոյական կեանքի անհրաժեշտ մեկնա-կէտը. ճշմարիտ հասկացողութիւնը կ'ապացուցուի ոչ թէ փիլիսոփայական խորհրդածութեամբ, այլ Աս-տուծոյ պատուիրանները գործադրելով: Խոնարհ, հնազանդ «երկիւղը» կը հակադրէ մտաւորական հպար-տութեան՝ զգուշացնելով, որ Սուրբ Գիրքը գիտնալը առանց զայն գործադրելու՝ դատապարտութիւն կը բերէ եւ ոչ թէ իմաստութիւն:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ք արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: